

Dosarul nr. 3ra-385/22
2-20113794-01-3ra-13042022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: V. Sîrbu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, E. Palanciuc, V. Negru)

DECIZIE

22 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Aliona Miron
Nicolae Craiu

examinând recursul depus de Igor Bondarenco,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de Igor Bondarenco împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră cu
privire la anularea actului administrativ individual defavorabil,
împotriva deciziei din 18 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost admis apelul depus de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, casată
integral hotărârea din 23 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și emisă
o nouă decizie de respingere a acțiunii ca neîntemeiate,

c o n s t a t ă:

La 16 septembrie 2020 Igor Bondarenco a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră cu privire la anularea
actului administrativ individual defavorabil.

În motivarea acțiunii a indicat că la data de 29 mai 2020, efectua serviciul în
calitate de șef de schimb, care prezumă coordonarea cu activitatea tuturor patrulelor
în punctul de trecere Giurgiulești - Galați.

Aproximativ la ora 18:40 pe direcția ieșire din Republica Moldova, s-a apropiat
un microbus de marca Mercedes Sprinter cu numărul de înmatriculare xxxxx, la
volanul căruia se afla cetățeanul Viorel Stîna.

A menționat că microbuzul în cauză era echipat cu scaune pentru transportarea
pasagerilor, care erau ocupate cu pasageri ce intenționau să traverseze frontiera de
stat și astfel, inspectorii care perfectau transportul pe direcția ieșire din țară, au
semnalat că acest microbus deține extras eliberat de către ANTA doar pentru
transport de mărfuri și colete în regim internațional, iar de facto transporta numai
persoane peste frontiera de stat.

La solicitarea sa, șoferul unității de transport i-a prezentat doar actele permise pentru transport de mărfuri, neavând în acest sens dreptul de transport a pasagerilor.

În circumstanțele descrise și a convingerilor intime i-a apărut bănuială rezonabilă referitor la autenticitatea extrasului/foii de parcurs.

Astfel, în calitate de agent constator, avea sarcina de a efectua acțiuni de constatare, prevăzute de alin. (2) art. 273 Cod de procedură penală.

Despre situația dată a raportat imediat șefului ierarhic superior, cu care a coordonat toate acțiunile: a raportat serviciului dispecerat al Direcției regionale Sud pentru înregistrarea cazului în Registrul nr. 2, a îndeplinit actele procesuale pentru ridicarea extrasului și a foii de parcurs (proces-verbal privind actele de constatare; proces-verbal privind controlul de frontieră; proces-verbal de audiere a martorului - șoferului, act privind ridicarea documentului) pentru ca ulterior în baza examinării materialului conform Registrului nr. 2, să fie întreprinse acțiuni de constatare și anume: să fie numită expertiza tehnico-științifică a extrasului și a foii de parcurs, iar în caz că extrasul nu este contrafăcut, urma să fie investigată legalitatea obținerii lui; dacă a fost sau nu foaia de parcurs în cauză, emisă de către compania SRL „Autogenius”, sau dacă era în drept SRL „Autogenius” să emită foaie de parcurs pentru microbusul cu autorizație transport mărfuri, care de facto era asamblat cu banchete și transporta pasageri.

Ulterior, a fost anunțat despre rezultatul expertizei tehnico-științifice, unde se menționează că ștampilele de pe extras sunt originale, iar expertiza tehnico-științifică pentru foaia de parcurs nu a fost numită. La fel, șoferul microbusului a indicat că nu a trecut niciun medic și niciun mecanic, ci doar i s-a înmânat pachetul de acte cu care a pornit la drum.

Fiind inițiată cercetarea de serviciu pe cazul dat, a fost chemat pentru audiere, unde a relatat că a raportat șefului ierarhic superior imediat cazul, a coordonat cu el acțiunile și ce anume a fost întreprins. A explicat că Viorel Stîna a fost înștiințat despre refuzul ieșirii din țară și totodată i s-a adus la cunoștință drepturile acestuia, atrăgându-i în special atenția că, dacă consideră că i se încalcă vreun drept poate contacta imediat la linia de încredere a Poliției de Frontieră care este afișată pe toate panourile din punctul de trecere.

A mai menționat că a fost înregistrată neautorizarea trecerii în sistemul informațional Pasager, de către inspectorii ce perfectau transportul pe direcția ieșire, însă în registru de nepermiteri din cadrul punctului de trecere, nu a fost consemnată informația, în folosul fluidizării fluxului de transport, ulterior acest fapt fiind omis.

A declarat că cercetarea de serviciu s-a finalizat, cu ordin de sancționare disciplinară prin care s-a dispus retrogradare în funcție, cu numire în funcție inferioară la o altă unitate de control al frontierei, în altă localitate, fără acordul lui.

Drept temei de sancționare a servit concluzia angajatorului prin care s-a menționat că inspectorul principal Igor Bondarenco, în timpul desfășurării activității de control la trecerea frontierei de stat, nu a respectat întocmai prevederile actelor normative ce reglementează activitatea de serviciu și anume: Instrucțiunea privind activitatea patrului poliției de frontieră aprobată prin ordinul 665 din 15 octombrie 2018; Regulamentul cu privire la stabilirea procedurilor de refuz al intrării/ieșirii

în/din Republica Moldova, aprobat prin ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 589 dm 28 august 2017, precum și prevederile art. 12 alin. (1) lit. c), d) și e) al Legii cu privire la Poliția de Frontieră nr. 283 din 28 decembrie 2011.

Reclamantul a declarat că acțiunile întreprinse au fost perfect legale, reieșind din prevederile art. 260, 261, 273 Cod de procedură penală, care stabilesc expres competențele în acest sens. Totodată, și secțiunea 2 la ordinul nr. 22 din 25 ianuarie 2013 prevede competența organelor de constatare a Departamentului Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne. Astfel, organele de constatare au sarcina de a efectua măsuri speciale de investigații, inclusiv de a utiliza înregistrări audio și video, filmări, fotografieri și de a efectua acțiuni de constatare, prevăzute de alin. (2) art. 273 Cod de procedură penală.

În continuare, a relatat că dacă ar fi fost examinat cazul dat, obiectiv, sub toate aspectele și se confirma că este legal să transporti pasageri în baza autorizației de transport a mărfii, atunci urma să fie interpretate prevederile ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr.254 din 18 iulie 2008, capitolul V - Primirea și examinarea altor informații referitoare la infracțiuni, conform căruia în cazul când informația despre infracțiuni s-a confirmat, colaboratorul organului va primi plângerea sau denunțul în ordinea stabilită, iar în cazul depistării nemijlocite a infracțiunii un raport, care se vor înregistra în Registrul nr. 1. În caz că informațiile despre infracțiuni nu și-au găsit confirmare, colaboratorul organului care a examinat informațiile prezintă conducătorului organului respectiv o încheiere motivată despre rezultatele verificării, la care se anexează materialele acumulate.

De asemenea, a susținut că transferul/numirea la o altă unitate și în altă localitate fără acordul lui, constituie încălcare a prevederilor art. 74 Codul muncii, și anume a indicat că transferul salariatului la o altă muncă permanentă în cadrul aceleiași unități, cu modificarea contractului individual de muncă conform art. 68, precum și angajarea prin transferare la o muncă permanentă la o altă unitate ori transferarea într-o altă localitate împreună cu unitatea, se permit numai cu acordul scris al părților.

Astfel, a afirmat că ordinul de sancționare conține interpretări alogice la actele normative invocate, pe când de drept și de fapt, au fost întreprinse acțiuni strict legale.

Totodată, a menționat că prin ordinul de sancționare este învinuit că în urma atitudinii iresponsabile a atribuțiilor de serviciu, au fost cauzate daune considerabile persoanei juridice.

A arătat că acțiunile întreprinse au fost raportate, coordonate, înregistrate, documentate și în niciun caz nu depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege.

A solicitat anularea ordinului de sancționare disciplinară nr. 463/ps din 25 august 2020 al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră.

Prin hotărârea din 23 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, a fost admisă acțiunea. A fost anulat ordinul de sancționare disciplinară nr. 463/ps din 25 august 2020 al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră.

La 27 iulie 2021 în termenul prevăzut de art. 232 Cod administrativ, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a depus apel împotriva hotărârii din 23 iulie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, iar la 28 octombrie 2021 a prezentat motivarea apelului, având în vedere că hotărârea motivată conform avizului de recepție anexat la dosar a fost recepționată în data de 8 octombrie 2021.

Prin decizia din 18 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul depus de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, a fost casată integral hotărârea din 23 iulie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani și a fost emisă o nouă decizie prin care cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 17 februarie 2022 Igor Bondarenco a depus recurs împotriva deciziei din 18 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

La 13 aprilie 2022 Igor Bondarenco a prezentat motivarea recursului.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și procedural, precum și nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

A declarat că este inexplicabil faptul cum instanța de apel a ajuns la concluzia că dânsul nu a avut temei legal pentru a întreprinde acțiuni de ridicare a blanchetelor: extrasul și foaia de parcurs. În același timp, a relatat că este de neperceput faptul că pe timpul instituirii stării de urgență (COVID-19), fiind închise majoritatea punctelor de trecere pentru a nu admite traversarea persoanelor și mijloacelor de transport, rămânând deschise doar trei puncte de trecere cu România, pentru cazuri excepționale, microbuzul condus de Viorel Stîna, care intenționa să traverseze frontiera, nu avea avizul de la Comisia Națională Extraordinară pentru Sănătate Publică și nici setul deplin de acte permise pentru transportul de persoane sau mărfuri, până la impunerea restricțiilor stării de urgență.

Astfel, a enunțat că este inadmisibil faptul că în calitate de agent constator să nu întreprindă măsuri de constatare după ce inspectorii de la linia de control în procesul de verificare a actelor șoferului, au semnalat că acesta nu ar avea actele necesare, permise pentru transportul de pasageri sau mărfuri.

În opinia sa, neexaminând legalitatea aplicării sancțiunii, instanța de judecată contribuie la facilitarea și determinarea angajaților Poliției de Frontieră la nerespectarea dispozițiilor de serviciu, care duc la nerealizarea acțiunilor de prevenire, depistare și contracarare a circulației ilegale a persoanelor și mijloacelor de transport. Astfel că, instanța nu doar admit derogări de la actele normative, dar își atribuie și alte competențe care exced domeniul de activitate.

A mai indicat că la judecarea apelului, reprezentantul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră a indus în eroare instanța, invocând că pe parcursul activității, dânsul nu a fost stimulat, fiind sancționat disciplinar în repetate rânduri.

La fel, a menționat că examinând prezenta acțiune, instanța de apel i-a încălcat dreptul la apărare, la audiere juridică și la un proces echitabil, fiind totodată încălcat principiul oralității.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și remiterea cauzei la rejudecare.

În conformitate cu art. 244 alin.(1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 18 ianuarie 2022, iar recurentul a depus recursul la 17 februarie 2022. Totodată, din materialele dosarului rezultă că decizia instanței de apel a fost notificată recurentului Igor Bondarenco, în data de 21 martie 2022, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție a scrisorii recomandate (f.d.196). Astfel, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că recurentul, s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul la 17 februarie 2022 și motivarea recursului la 13 aprilie 2022, în termenul prevăzut de art. 245 Cod administrativ.

Prin referința din 19 mai 2022, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a solicitat respingerea recursului.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând admisibilitatea recursului, l-a numit pentru judecare în conformitate cu prevederile art. 193 alin. (3) din Codul administrativ, în completul din 5 judecători.

În conformitate cu prevederile art. 247 Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, Curtea Supremă de Justiție poate decide citarea participanților la proces.

La caz, completul nu a considerat oportun de a cita participanții la proces pentru a se pronunța cu privire la problemele invocate în recurs, deoarece argumentele recurentului au fost expuse cu suficientă claritate, iar intimatul și-a expus poziția prin referința prezentată.

Studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, a casa integral decizia instanței de apel și a menține hotărârea primei instanțe, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii: casează integral decizia instanței de apel și emite o nouă decizie.

În conformitate cu prevederile art. 194 alin. (2) Cod administrativ, în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

În temeiul art. 22 alin. (1) coroborat cu art. 219 alin. (1) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor

probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Prin prisma art. 219 alin. (2) și (3) Cod administrativ, instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

Recapitulând esența litigiului în raport cu cumulul probelor administrate la materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că la data 29 mai 2020, în jurul orei 18.40, pe direcția de ieșire din Republica Moldova, la punctul de trecere a frontierei de stat „Giurgiulești-Galați”, rutier, inspectorul principal Igor Bondarenco, șef de schimb al Sectorului Poliției de Frontieră „Giurgiulești 2”, în timpul activităților de control la trecerea frontierei de stat al angajatului SRL „Autogenius”, a solicitat și a ridicat actele cu suspiciuni că sunt falsificate și anume: bonul de casă, certificatul pentru transport internațional, contractul de prestări servicii, foia de parcurs cu nr. DAA 23745287, extrasul de la Agenția Națională Transport Auto.

Ca urmare, cazul dat a fost înregistrat în REI-2 al Direcției regionale Sud a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră cu nr. 20208720109 din 29 mai 2020, iar în urma examinării materialului, a devenit cunoscut faptul că actele ridicate de către inspectorul principal Igor Bondarenco, sunt veridice și nu au semne de falsificare, fapt confirmat prin Raportul de Constatare Tehnico-Științific cu nr. 128 din 15 iunie 2020 și răspunsul parvenit de la Agenția Națională Transport Auto, cu nr. 2461 din 26 iunie 2020.

Astfel, actele ridicate au fost restituite la data de 3 iulie 2020, iar la 6 iulie 2020 de către serviciul secretariat al Direcției regionale Sud a fost înregistrată o petiție din partea SRL „Autogenius”, cu nr. A-9/20, pe faptul pretinselor acțiuni ilegale ale inspectorului principal Igor Bondarenco, care prin scrisoarea de însoțire cu nr. 35/22-1538 din 8 iulie 2020, a fost expediată conform competenței pentru examinare Procuraturii Anticorupție, Oficiul Sud.

Totodată, la 10 iulie 2020, de către șeful adjunct interimar al Direcției Regionale Sud a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, a fost emisă încheierea privind soluționarea materialului înregistrat în REI-2 cu nr. 20208720109 din 29 mai 2020, prin care s-a propus că pe faptul sablării legalității acțiunilor din data de 29 mai 2020, ale angajatului Poliției de Frontieră, inspector principal Igor Bondarenco urmează să fie informat în scris șeful Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, cu propunerea de a iniția o anchetă de serviciu pe cazul dat.

La data de 29 iulie 2020, de către Serviciul supraveghere a frontierei al Secției de control al frontierei a Direcției Regionale Sud, a fost emisă concluzia anchetei de serviciu pe faptul pretinselor abateri ale angajatului Sectorului de Poliției de Frontieră „Giurgiulești - 2”, inspectorului principal Igor Bondarenco, cu propunerea

de a-i fi aplicată sancțiunea disciplinară „retrogradare în funcție”, conform lit. e) alin. (1) din art. 58 al Legii privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16 decembrie 2016, pentru atitudine neconștiincioasă față de îndatoririle de serviciu, manifestată prin neîndeplinirea întocmai a prevederilor actelor normative ce reglementează activitatea de serviciu.

Prin ordinul nr. 463/ps din 25 august 2020 al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră cu privire la sancționarea disciplinară a funcționarului public cu statut special:

S-a aplicat sancțiunea disciplinară „retrogradare în funcție”, inspectorului principal Igor Bondarencu, șef de schimb al Unității control al frontierei al Sectorului Poliției de Frontieră „Giurgiulești-2” al Direcției regionale Sud, pentru atitudine neconștiincioasă față de îndatoririle de serviciu, manifestată prin neîndeplinirea întocmai a prevederilor actelor normative ce reglementează activitatea de serviciu.

S-a numit inspectorul principal Igor Bondarencu în funcția de ofițer superior al Unității control al frontierei a Sectorului poliției de frontieră „Cișmichioi” a Direcției regionale Sud a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră.

S-a atenționat șeful interimar al Sectorului Poliției de Frontieră „Giurgiulești-2” al Direcției regionale Sud, comisar Stanislav Calășnicov privind neadmiterea de către angajații din subordine a încălcărilor prevederilor actelor normative, atitudinii necorespunzătoare față de îndeplinirea atribuțiilor de serviciu și serviciilor prestate, care pot denigra imaginea Poliției de Frontieră.

Astfel, în corespundere cu art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În temeiul art. 189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Iar conform art. 206 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare).

Din materialele cauzei s-a constatat că înaintând la 16 septembrie 2020 prezenta acțiune în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, Igor Bondarencu a solicitat anularea ordinului de sancționare disciplinară nr. 463/ps din 25 august 2020 a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță a ajuns la concluzia de a admite cererea de chemare în judecată și a anulat ordinul de sancționare disciplinară nr. 463/ps din 25 august 2020 al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră.

Judecând cauza în ordine de apel, Curtea de Apel Chișinău a casat hotărârea primei instanțe și a emis o nouă hotărâre prin care a respins cererea de chemare în judecată, ca fiind neîntemeiată.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a reținut ca fiind neîntemeiată concluzia primei instanțe referitoare la temeinicia acțiunii depuse de către Igor Bondarencu.

În acest sens, verificând pretențiile înaintate în cererea de chemare în judecată, instanța de apel a menționat că actul administrativ contestat - ordinul nr. 463/ps din 25 august 2020 „Cu privire la sancționarea disciplinară a funcționarilor publici cu statut special” a fost emis de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră în strictă conformitate cu legislația în vigoare și cu respectarea procedurii.

Curtea de Apel Chișinău a învederat că ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare emis în privința lui Igor Bondarencu este suficient de motivat, fiind indicate toate temeiurile de fapt și de drept, de care a ținut cont angajatorul la aplicarea sancțiunii disciplinare.

La caz, instanța de apel a menționat că încălcările comise de către Igor Bondarencu în timpul desfășurării activității de control și constatate în cadrul anchetei de serviciu, constituie abatere disciplinară pentru săvârșirea căreia a fost aplicată sancțiunea disciplinară - „retrogradare în funcție”, or, instanța de apel a reținut că acesta a admis în activitatea sa abatere disciplinară prin încălcarea disciplinei muncii, a prevederilor Fișei postului, prevederilor Legii cu privire la Poliția de Frontieră nr. 283 din 28 decembrie 2011, ale Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne și ale Codului deontologic al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

Instanța de apel a respins argumentul invocat de intimat și susținut de instanța de fond precum că transferul salariatului la o altă muncă permanentă în cadrul aceleiași unități, cu modificarea contractului individual de muncă, precum și angajarea prin transferare la o muncă permanentă la o altă unitate ori transferarea într-o altă localitate împreună cu unitatea, se permit numai cu acordul scris al părților, deoarece în privința intimatului Igor Bondarencu a fost aplicată sancțiunea disciplinară „retrogradare în funcție”, dar nu transferul sau numirea la o altă unitate.

În consecință, Curtea de Apel Chișinău a conchis că prima instanță nu a dat o apreciere obiectivă circumstanțelor cauzei și greșit a aplicat normele de drept material.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră concluzia instanței de apel contradictorie circumstanțelor cauzei, fiind rezultată din interpretarea eronată a normelor de drept material, pe când concluzia primei instanțe despre necesitatea admiterii acțiunii este justă, aceasta având la bază cumulum dovezilor administrate în coraport cu normele juridice ce guvernează raportul juridic litigios.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 3 Cod administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de desfășurare a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

În conformitate cu art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului

public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

În speța dedusă judecării, în care obiect al examinării îl constituie legalitatea actului administrativ emis de către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră în raport cu Igor Bondarenco, prezintă relevanță prevederile Legii cu privire la Poliția de Frontieră nr. 283 din 28 decembrie 2011, Legii privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16 decembrie 2016, Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409 din 7 iunie 2017, Codului de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 629 din 8 august 2017, cât și prevederile Codului muncii.

Așa cum rezultă din conținutul ordinului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 463/ps din 25 august 2020 „Cu privire la sancționarea disciplinară a funcționarului public cu statut special”, la data de 29 mai 2020, în jurul orei 18.40, pe direcția de ieșire din Republica Moldova, la punctul de trecere a frontierei de stat „Giurgiulești- Galați”, rutier, inspector principal Igor Bondarenco, șef de schimb al unității control al frontierei al Sectorului Poliției de Frontieră „Giurgiulești 2” în timpul activităților de control la trecerea frontierei de stat a solicitat actele de la cetățeanul Viorel Stîna, care ulterior au fost ridicate cu suspiciuni că sunt falsificate.

Cazul dat a fost înregistrat în REI-2 al Direcției regionale Sud al Inspectoratului General Poliției de Frontieră, iar în urma examinării materialului, a devenit cunoscut faptul că actele ridicate sunt veridice și nu au semne de falsificare, fapt confirmat prin Raportul de Constatare Tehnico - Științific și răspunsul parvenit de la Agenția Națională Transport Auto.

Ulterior, la 6 iulie 2020 de către serviciul secretariat al Direcției regionale Sud a fost înregistrată o petiție din partea SRL „Autogenius”, pe faptul pretinselor acțiuni ilegale ale angajaților Poliției de Frontieră, în urma la care a fost inițiată ancheta de serviciu.

În cadrul anchetei de serviciu s-a constatat că, inspector principal Igor Bondarenco în timpul desfășurării activităților de control la trecerea frontierei de stat nu a respectat întocmai prevederile actelor normative ce reglementează activitatea de serviciu, și anume: Instrucțiunea privind activitatea patrului poliției de frontieră aprobată prin ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr.665 din 15 octombrie 2018 și Regulamentul cu privire la stabilirea procedurilor de refuz al intrării/ieșirii în/din Republica Moldova, aprobat prin ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 589 din 28 august 2017.

Potrivit ordinului, toate neajunsurile menționate s-au datorat atitudinii iresponsabile față de îndatoririle de serviciu de către inspectorul principal Igor Bondarenco, șef de schimb al unității control al frontierei al Sectorului Poliției de Frontieră „Giurgiulești-2”, al Direcției regionale Sud.

La fel, s-a menționat faptul că acțiunile efectuate de către inspectorul principal Igor Bondarenco au adus eventuale prejudicii considerabile SRL „Autogenius”, din

cauza ridicării actelor ce acordau dreptul la desfășurarea activităților atribuite agentului economic menționat.

Prin urmare, angajatorul a concluzionat că inspectorul principal Igor Bondarenco a încălcat prevederile art. 12 alin. (1) lit. c), d) și e) al Legii cu privire la Poliția de Frontieră nr. 283 din 28 decembrie 2011, pct. 7 subpct. 4), 5), 8) și 19) al Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.409 din 7 iunie 2017, pct. 7 subpct. 1), 2), și 7) ale Codului deontologic al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 629 din 8 august 2017, pct. 282 subpct. 6) și 10), pct. 283 subpct. 3) a Instrucțiunii privind activitatea patrului poliției de frontieră aprobată prin ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 665 din 15 octombrie 2018, pct. 4, 6 a Regulamentului cu privire la stabilirea procedurilor de refuz al intrării/ieșirii în/din Republica Moldova, aprobat prin ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 589 din 28 august 2017 și pct. 11 subpct. 11.1, subpct. 11.1.2 și 11.1.8 al Fișei postului privind exercitarea funcției de șef de schimb al unității control al frontierei al Sectorului Poliției de Frontieră „Giurgiulești-2”.

Astfel, conform art. 12 alin. (1) lit. c), d) și e) al Legii cu privire la Poliția de Frontieră nr. 283 din 28 decembrie 2011, polițistul de frontieră are următoarele obligații: să respecte jurământul depus și normele deontologice; să fie disciplinat și vigilent, să manifeste inițiativă și perseverență, să-și consacre activitatea profesională îndeplinirii competente, integre, corecte și conștiincioase a îndatoririlor de serviciu prevăzute de lege; să respecte principiile, normele și regulile specifice activității.

Potrivit pct. 7 subpct. 4), 5), 8) și 19) al Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.409 din 7 iunie 2017, funcționarul este obligat: să fie disciplinat și vigilent, să-și consacre activitatea profesională îndeplinirii competente, integre, corecte și conștiincioase a atribuțiilor de serviciu; să respecte principiile, normele și regulile activității profesionale; să execute la timp și întocmai atribuțiile conform funcției deținute; să execute întocmai și în termen oportun ordinele, dispozițiile și indicațiile legale ale superiorilor.

Pct. 7 subpct. 1), 2), și 7) din Codul deontologic al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 629 din 8 august 2017, stipulează că funcționarul public cu statut special este obligat: să execute strict și corect prevederile actelor normative; să respecte disciplina de serviciu; să fie disciplinat și vigilent, să manifeste inițiativă și perseverență, să își consacre activitatea profesională îndeplinirii competente, corecte și conștiincioase a atribuțiilor de serviciu.

Totodată, conform pct. 282 subpct. 6) și 10) al Instrucțiunii privind activitatea patrului poliției de frontieră, aprobat prin ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 665 din 15 octombrie 2018, controlul în linia a doua presupune următoarele: înregistrarea în Registrul de evidență a cazurilor de transmitere de la prima linie de control la controlul în linia a doua, a actelor de

călătorie, persoanei și mijloacelor de transport; întocmirea, după caz, a actului de refuz al intrării/ieșirii în/din țară persoanei sau mijlocului de transport.

Iar potrivit pct. 283 subpct. 3) a Instrucțiunii menționate, modalitatea (procedura) de trimitere a actelor, persoanelor și mijloacelor de transport de la control în prima linie, la controlul în linia a doua, de către polițistul de frontieră este următoarea: polițistul de frontieră din prima linie, care a decis efectuarea controlului în linia a doua, informează persoana supusă controlului cu privire la scopul și procedura de efectuare a unui asemenea control și obligatoriu îi eliberează formularul informativ, conform Anexei nr.4.

În pct. 4 și 6 a Regulamentului cu privire la stabilirea procedurilor de refuz al intrării/ieșirii în/din Republica Moldova, aprobat prin ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 589 din 28 august 2017, se menționează că în cazul refuzului intrării mijlocului de transport în Republica Moldova, polițistul de frontieră completează formularul standard conform modelului stabilit în anexa nr.3 la prezentul Regulament, iar în cazul refuzului ieșirii mijlocului de transport din Republica Moldova - formularul standard conform modelului stabilit în anexa nr.4 la prezentul Regulament. Formularele menționate de refuz al intrării/ieșirii pot fi tipărite sau completate manual. Polițistul de frontieră este obligat să înregistreze orice refuz al intrării sau ieșirii în registru, stabilit în anexa nr.5 la prezentul Regulament, unde se înscrie data refuzului intrării sau ieșirii, datele de identitate a persoanei, datele actului de călătorie, motivul argumentat legal al deciziei de refuz.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că potrivit art. 57 din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16 decembrie 2016, se consideră abateri disciplinare acțiunile sau inacțiunile funcționarului public cu statut special, săvârșite cu vinovăție, care încalcă prevederile legilor, ale altor acte normative, restrângerile, regimul de interdicții și incompatibilități din prezenta lege, cerințele din fișa postului.

În conformitate cu art. 58 alin. (1) al Legii privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16 decembrie 2016, în funcție de gravitatea faptelor comise și gradul de vinovăție, funcționarului public cu statut special i se pot aplica următoarele sancțiuni disciplinare: a) avertisment; b) mustrare; c) mustrare aspră; d) retrogradare cu un grad special; e) retrogradare în funcție; f) concediere din funcția publică cu statut special.

Așadar, normele de drept citate statuează că angajatorul este în drept să sancționeze disciplinar salariații, optând pentru una dintre sancțiunile disciplinare, în condițiile legii, în cazul comiterii unei abateri disciplinare.

Sancțiunea disciplinară este o formă a răspunderii juridice represive, adică mijloc de constrângere aplicabilă autorilor abaterilor disciplinare. Sancțiunile disciplinare urmăresc într-un final scopul evitării producerii pe viitor a unor fapte de acest fel, iar scopul sancțiunilor disciplinare este apărarea ordinii de drept și educarea funcționarilor de a acționa în spiritul respectării și asigurării acesteia, evidențiindu-se astfel atât caracterul represiv și coercitiv al sancțiunii, cât și cel preventiv-educativ.

Raspunderea disciplinară intervine ori de cate ori persoana angajată încalcă, prin fapta săvârșită cu vinovatie, obligatia de a respecta disciplina muncii. La fel, răspunderea disciplinară presupune întrunirea cumulativă a următoarelor cerințe: existența unor abateri de la obligațiile de serviciu ale salariatului, inclusiv încălcarea normelor de comportare; fapta salariatului să fie săvârșită cu vinovatie; prin fapta sa salariatul sa fi adus atingere ordinii necesare buneii desfășurării a activității în unitate.

La cazul dedus judecății, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ relatează că sancțiunea disciplinară „retrogradarea din funcție”, a fost aplicată inspectorului principal Igor Bondarenco, șef de schimb al Unității control al frontierei al Sectorului Poliției de Frontieră „Giurgiulești-2” al Direcției regionale Sud, pentru atitudine neconștiincioasă față de îndatoririle de serviciu, manifestată prin neîndeplinirea întocmai a prevederilor actelor normative ce reglementează activitatea de serviciu, fiind numit în funcția de ofițer superior al Unității control al frontierei a Sectorului poliției de frontieră „Cișmichioi” a Direcției regionale Sud a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră.

În acest sens, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ conchide ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe cu referire la faptul că deși acțiunile lui Igor Bondarenco au fost catalogate ca abateri de la respectarea prevederilor ce reglementează activitatea acestuia de serviciu, totuși la caz, nu se întrunesc elementele abaterii disciplinare, reieșind din faptul că pentru angajarea răspunderii disciplinare, urmează a se constata întrunirea elementelor componente abaterii și anume, a laturii obiective și subiective.

Instanța de recurs apreciază ca lipsite de temei argumentele Inspectoratului General al Poliției de Frontieră susținute și de către instanța de apel, cu referire la faptul că încălcarea conduitei profesionale de către Igor Bondarenco are la bază pretinsele acțiuni ilegale în timpul desfășurării activității de control la trecerea frontierei de stat a microbusului de marca Mercedes Sprinter, cu numărul de înmatriculare xxxxx, la volanul căruia se afla cetățeanul Viorel Stîna, din cauza ridicării actelor ce acordau dreptul la desfășurarea activității atribuite agentului economic al SRL „Autogenius”

Or, argumentele invocate nu justifică temeinicia sancțiunii disciplinare - retrogradarea în funcție, aplicată în privința lui Igor Bondarenco, care în calitatea sa de agent constator, avea în virtutea prevederilor legale deplină împuternicire de a ridica actele pentru efectuarea acțiunilor procesuale necesare întru verificarea veridicității acestora.

Mai mult, instanța de apel nici nu a identificat care abatere disciplinară în concret a fost comisă de către Igor Bondarenco în exercitarea atribuțiilor sale, limitându-se doar la indicarea unor norme legale generale, indicate de către angajator în ordinul de sancționare, și anume pentru nerespectarea Instrucțiunii privind activitatea patrului poliției de frontieră aprobată prin ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr.665 din 15 octombrie 2018 și Regulamentului cu privire la stabilirea procedurilor de refuz al intrării/ieșirii în/din Republica Moldova, aprobat prin ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 589 din 28 august 2017.

Faptul dat denotă că instanța de apel a examinat supercifial cauza, neefectuând un control riguros al legalității actului administrativ individual contestat, prin prisma normelor legale pertinente cauzei, or, se constată că la caz, nu au fost analizate nici unul dintre criteriile de individualizare a sancțiunii disciplinare, fiind dispusă sancționarea inspectorului principal Igor Bondarencu direct cu retrogradarea în funcție.

De altfel, obligația individualizării sancțiunii este una legal instituită angajatorului, precum și dată în competența de verificare a instanței de judecată, tocmai pentru că principiul aplicării unei sancțiuni proporționale în raport cu fapta, este unul fundamental.

Totodată, chiar și dacă fapta imputată lui Igor Bondarencu ar fi existat în forma reținută de către angajator, totuși completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ conchide că măsura sancționării cu retrogradarea în funcție, este nejustificată în raport cu gravitatea abaterii disciplinare.

Prin urmare, ilegalitatea ordinului contestat, se atestă și prin faptul disproportionalității sancțiunii aplicate în raport cu fapta comisă de către angajat, care nu a depășit limitele legale, sancțiunea de retrogradare în funcție, fiind una dintre cele mai aspre sancțiuni din cele prevăzute de art. 58 alin. (1) al Legii privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16 decembrie 2016, pe când prin prisma prevederilor art. 206 alin. (5) din Codul muncii, la aplicarea sancțiunii angajatorul trebuia să țină cont de gravitatea abaterii disciplinare comise și de alte circumstanțe obiective.

Astfel, prima instanță corect a catalogat sancțiunea disciplinară aplicată de către angajator, ca fiind una disproportional încălcării admise.

Cu privire la argumentul instanței de apel precum că acțiunile efectuate de către inspectorul principal Igor Bondarencu au adus eventuale prejudicii considerabile SRL „Autogenius”, din cauza ridicării actelor ce acordau dreptul la desfășurarea activităților atribuite agentului economic menționat, instanța de recurs îl apreciază ca neîntemeiat, în contextul în care angajatorul nu a dovedit în ce măsură presupusele fapte ale angajatului au contribuit la producerea prejudiciului, or, din actele cauzei se constată că prejudiciul produs nu a creat o stare de pericol concretă.

La fel, nu poate fi reținut nici argumentul instanței de apel cu referire la faptul că reclamantul Igor Bondarencu avea sancțiune disciplinară nestinsă – mustrarea, aplicată prin ordinul nr.209/ps din 24 martie 2020, iar acest fapt este unul din criteriile care caracterizează o persoană, în raport cu obligațiile de serviciu, întrucât însuși prin caracteristica eliberată de către șeful interimar al SPF „Giurgiulești-2”, Igor Bondarencu este caracterizat ca un bun specialist, care își îndeplinește obligațiile funcționale conform fișei postului.

În același timp, completul reține ca neîntemeiată afirmația instanței de apel precum că ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare emis în privința lui Igor Bondarencu este suficient de motivat, fiind indicate toate temeiurile de fapt și de drept, de care a ținut cont angajatorul la aplicarea sancțiunii disciplinare.

Față de acest aspect, instanța de recurs constată că în actul administrativ contestat lipsesc temeiurile de claritate pentru care a fost dispusă aplicarea sancțiunii

disciplinare retrogradarea în funcție, nefiind invocate motivele de aplicare a acestei sancțiuni disciplinare, în special, angajatorul nu a raportat faptele presupuse a fi abateri disciplinare în concret la normele legale care au servit drept temei de constatare a abaterii comise.

Or, motivarea ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare nu se rezumă la enumerarea circumstanțelor de fapt și indicarea unor norme de drept, angajatorul având obligația de a raporta circumstanțele de fapt, la normele de drept invocate ce constituie abatere disciplinară, și aceasta deoarece descrierea faptelor și enumerarea normelor de drept nu poate fi apreciată ca o motivare corespunzătoare a sancțiunii aplicate, care să corespundă principiului transparenței și comprehensibilității.

În speță, actul administrativ contestat, nu reflectă o motivare plauzibilă în raport cu normele invocate, ceea ce contravine art.31 Cod administrativ, care stipulează că actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate, fiind contrar și art. 119 alin. (1) Cod administrativ, care prescrie cu titlu imperativ că conținutul unui act administrativ individual trebuie să fie suficient de cert.

Într-o altă ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ apreciază ca fiind eronat și argumentul instanței de apel precum că prin ordinul contestat, în privința intimatului Igor Bondarencu a fost aplicată sancțiunea disciplinară „retrogradare în funcție”, dar nu transferul sau numirea la o altă unitate și prin urmare, nu era necesar acordul scris al salariatului.

Astfel, în corespundere cu prevederile art. 32 lit. a) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16 decembrie 2016, raportul de serviciu al funcționarului public cu statut special se modifică prin transfer.

În conformitate cu art. 33 alin. (1) și (2) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16 decembrie 2016, transferul funcționarului public cu statut special presupune numirea acestuia într-o funcție vacantă sau temporar vacantă în cadrul aceleiași autorități administrative sau într-o altă autoritate administrativă a Ministerului Afacerilor Interne. Transferul funcționarului public cu statut special se face într-o funcție echivalentă cu cea deținută sau într-o funcție de nivel inferior la cererea scrisă a funcționarului.

Conform art. 74 alin. (1) Codul muncii, transferul salariatului la o altă muncă permanentă în cadrul aceleiași unități, cu modificarea contractului individual de muncă conform art.68, precum și angajarea prin transferare la o muncă permanentă la o altă unitate ori transferarea într-o altă localitate împreună cu unitatea, se permit numai cu acordul scris al părților.

Din analiza coroborată a dispozițiilor citate, rezultă că transferul salariatului la o altă muncă permanentă constituie o modalitate de modificare cu caracter permanent a locului muncii, realizată fie în interesul serviciului, fie la cererea salariatului, prin trecerea la o altă muncă permanentă în cadrul aceleiași unități, cu modificarea contractului individual de muncă, precum și angajarea prin transferare

la o muncă permanentă la o altă unitate ori transferarea într-o altă localitate împreună cu unitatea.

În toate aceste situații, transferul salariatului la o altă muncă permanentă operează numai în temeiul unui acord scris al părților.

La cazul dedus judecății, se constată că prin ordinul nr. 463/ps din 25 august 2020 al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, inspectorului principal Igor Bondarencu, șef de schimb al Unității control al frontierei al Sectorului Poliției de Frontieră „Giurgiulești-2” al Direcției regionale Sud, i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară „retrogradare în funcție”, cu numirea acestuia în funcția de ofițer superior al Unității control al frontierei a Sectorului poliției de frontieră „Cișmichioi” a Direcției regionale Sud a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră.

În astfel de condiții și în pofida celor reținute de către instanța de apel, precum că în privința intimatului Igor Bondarencu a fost aplicată sancțiunea disciplinară „retrogradare în funcție”, dar nu transferul sau numirea la o altă unitate, completul menționează că deși ordinul nr. 463/ps din 25 august 2020 al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, prevede aplicarea sancțiunii disciplinare „retrogradare în funcție”, de fapt prin acesta, Igor Bondarencu a fost transferat la o altă unitate.

Or, în acest sens, la materialele dosarului lipsește acordul salariatului privind transferul la o altă unitate de control, fapt ce este contrar prevederilor legale.

Reieșind din cele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe privind ilegalitatea ordinului nr. 463/ps din 25 august 2020 al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, motiv pentru care corect a fost anulat în corespundere cu art. 224 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, potrivit căruia examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale.

În consecință, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ consideră că prima instanță corect a aplicat prevederile legale și întemeiat a concluzionat despre necesitatea admiterii acțiunii, anulând actul administrativ contestat ca fiind ilegal și emis contrar prevederilor legale.

Împrejurările descrise determină completul să conchidă că soluția instanței de apel este neîntemeiată, din care considerente aceasta nu poate fi menținută.

Din considerentele expuse și având în vedere faptul că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, iar decizia instanței de apel a fost emisă cu interpretarea eronată a legii și aprecierea greșită a probelor, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, a casa decizia instanței de apel și a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. c), art. 248 alin. (2) Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al

Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul depus de Igor Bondarenco.

Se casează integral decizia din 18 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău și se menține hotărârea din 23 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Igor Bondarenco împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru

Aliona Miron

Nicolae Craiu